

מסדר אותה בכל יום.

רעיון מהימננו

מצוה לעשות הוללה ממשפטה, ועליה נאמר זאת תורת הוללה ונגו'. חמש אשים היו יוצרים על הקרבן: אש אוכל וained שותה. אש שותה וained אוכל. אש אוכל ושותה. אש אוכל לחיים ויבשים. אש שאינו אוכל וained שותה. אש שאינו אוכל וained שותה. בוגדים הם: זאת תורה הוללה - אמרת. היא הוללה על מוקד - שיטים. על המזבח - שלוש. כל הלילה - ארבע. ואש המזבח

תוקד בו - חמץ.

ופרשו בعلוי המשנה, הוללה כללה עללה לבובה, זו בינה, ה', ה' מראות שללה. י' בת יחידה, (שותה כב) ומראה כבוד ה' כאש אכלת. י' אוור של בת עין, והיא אש שותה כל המים של התורה, ואוכלת את כל הקרבנות של המפלה. ואוכלים לחים ויבשים, אותם פשטי תורה שהם כמו עצים יבשים, ושורות תורה הם כמו עצים לחים. וזה אש האוכלת לחים ויבשים.

ועוד אוכלת לחים, כל הקרבנות שהיא קרבנים בתקלה על מצאות עשה. ויבשים - כל הקרבנות שהיא קרבנים בתקלה על מצאות לא מעשה. וזה סקילה שפהה הרוג וחנק, על מצאות עשה, ועל מצאות לא מעשה. אלו הם הקרבנות של השכינה, תפלה, של מצאות עשה ולא מעשה. וכן גודל חמץ המראות הלו מקנו חמץ תפלה ביום הבפורים. וכן גודל חמץ העשרה ימי תשובה. חמוצה בוגד האור של בית עין. חמוצה עינויים בוגד ה' אחרונה.

המצווה אחר זו, לעשות את החטא במשפטה. תנאים ואמורים, אולם שמא מדוחטו של הקדוש ברוך הוא באדם, שטרחף הרבה נקודות את הפתעה לנטען בקהלות של ערב רב, שהן גשויות רעות שאין להם פרוץ ולא פרוק, שעיליהם נאמר (קהלת א) מעונת לא

תכמה לעלמין, וכחנה מסדר ליה בכל יומא.

רעיון מהומנה

פרק נ"א לעשות הוללה ממשפטה, ועליה אוחמר זאת קרבנה. אש אוכל וained שותה. אש שותה וained אוכל. אש אוכל ושותה. אש אוכל לחיים ויבשים. אש שאינו אוכל וained שותה. לקבלתו איןון, זאת תורה הוללה, חד. היא הוללה על מוקד, ב'. על המזבח, ג'. כל הלילה, ד'. ואש המזבח תוקד בו ה'.

ואוקמו מאריך מתניתין, עללה כולה סלקא לגבורה. ורק בינה, ה', ה' מראות דיליה, י', בת יחידה, (שותה כד) ומראה כבוד יי' כאש אוכלת. י' אוור דבת עינא, והוא אש שותה כל מין דאוריתא, ואוכלת כל קרבניין דצלותא. ואוכלת לחין ויבשין, איןון פשטי דאוריתא דאיןון בעצים לחיים. והאי איה אש אוכלת לחין ויבשין.

ועוד אוכלת לחין, כל קרבניין דהו קרבין באלוותא, על מצות עשה. ויבשין, כל קרבניין דהו קרבין באלוותא, על מצות לא מעשה. והאי איהו, סקילה שריפה הרג וחנק, על מצות עשה, ועל מצות לא מעשה, אלא איןון קרבניא דשכינטא, צלותא, דפקודין דעשה ולא מעשה. ולקלבל ה' מראות אלין, פקינו חמץ צלותי ביומה דכפורי. ולקלבל בת עינא, איןון עשרה ימי התשובה ה' לקלבל אוור דבת עינא. ה' ענוין, לקלבל ה' פתרא.

פרק נ"א בתר דא, לעשות החטא במשפטה. תנאים ואמורים, אתון דמסטרא דמדות דיקוד שא ברייך הוא אתיתו, דטרחתון פאי לנקאה ברפא דילוי דאייה הילכה, מאlein קליפין, דערוב רב, קושיין בישין, דלית לוין טירוץ, ולא פרוקא, דעליזיו אוחמר, (קהלת א) מעונת

המצווה אחר זו, לעשות את החטא במשפטה. תנאים ואמורים, שטרחף הרבה נקודות את הפתעה לנטען בקהלות של ערב רב, שהן גשויות רעות שאין להם פרוץ ולא פרוק, שעיליהם נאמר (קהלת א) מעונת לא